

Gefladder - deel I
Natuur met een knipoog

Marjori Hong

Eerste druk: 2021

Auteur: Marjori Hong

Druk- en bindwerk: Pumbo.nl

Fotografie & vormgeving: Marjori Hong

Illustratie cover: Vanessa van Munster, Nesjakleintjeart.nl

Auteursfoto & foto pagina 113: Paul Koene, Photostories.nl

Foto pagina 26: Stockafbeelding

ISBN: 978-90-831946-0-8

NUR: 410

Copyright ©: Marjori Hong

Uitgegeven door Yinnerpoints

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende.

INHOUD

Voorwoord	8
Groen getreiter	13
Een pelikaan in het park?	15
Gefladder in je hoofd	17
Wildplassen	18
Tegels erin, tegels eruit	20
Een nieuw vogeltje	23
Houd je snavel!	24
Yoga in de buitenlucht	26
Wanneer 't loopt, loopt 't	28
Hoge nood	31
<i>Niet (zo) mobiel?</i>	33
De grote groene sabelsprinkhaan	34
Op een roze wolk	36
Boom met een verrassing	38
Vlieg op, vlieg!	40
De bekende ooievaar	42
CSI Nieuw-West	47
Een opkikker	48
<i>Who knows?</i>	50
Multitasken met een zwemmende buizerd	51
Horen en luisteren	55
In memoriam	56
J'oe hoe, een uil in het Sloterpark!	57
<i>Beestjes</i>	59
De getolereerde spin	60
De minivijver	63
Kunstmatige inseminatie	67
<i>Kijk vooral ook omhoog</i>	69
Pitstop bij de lepelaars	70

Roodwangschildpad legt eieren	73
De zwanenmeerkoet	75
Vrijdagmiddagborrel	76
Ei, ei, ei, we zijn zo blij	78
<i>Met dezelfde mensenstreken</i>	80
Geroddel	81
Geruzie	82
Een mini eend?	85
<i>As the world turns</i>	87
Tinus en Toos	88
Botsing	93
Spechtentong	95
Beschuit met rupsjes	97
Waterpret	101
Een slok te veel	103
Waterbeestjes vangen	104
Een blauwe schicht	107
Ontbijtje?	109
Hof van Eden	110
De hazen rond Pasen	111
Disneyland Amsterdam	113
Onheil	117
Op heterdaad	119
De wraak van het labrynt	120

Filmpje kijken? 126

VOORWOORD

Ik loop altijd met mijn hond.

Mijn hond is geweldig. Hij luistert goed, springt niet tegen mensen op, bijt niet, valt geen andere honden aan en... brengt me in prettig contact met m'n medemens.

Kijk hem toch lekker rennen, de schat

Zie je hem niet? O, maar dat klopt. Mijn hond is namelijk een denkbeeldige hond (vandaar dat hij zich zo voorbeeldig gedraagt). Hij is tevens mijn stok achter de deur om – weer of geen weer – naar buiten te gaan: een hond moet immers uitgelaten worden!

Tegenwoordig gaat ook mijn avonturenpoes Disney geregeld mee uit wandelen of fietsen, maar in tegenstelling tot de hond, gaat zij wél aan de lijn!

Maar goed, gefladder. Een lekker speels woord voor een net zo speelse omgeving, de natuur. Er gebeurt van alles om je heen en je aandacht fladdert alle kanten op, daar hoef je geen vogel voor te zijn. Pas echt leuk, ontspannend en interessant, wordt het wanneer je je aandacht eens even niet rond laat fladderen, maar juist bewust gaat richten. Wanneer je letterlijk stil blijft staan bij iets wat je waarneemt. Er gaat een andere wereld voor je open. Een wereld die aan de ene kant compleet verschilt van de mensenwereld en aan de andere kant volkomen gelijk is. Vandaar dat ik vaak m'n kleine camera of smartphone op zak heb, om snel wat op beeld vast te kunnen leggen. Gewoon tussendoor, hapsnap.

Graag deel ik deze groene tussendoortjes met je, waarbij je wel moet weten, dat ik niet iemand van het perfecte plaatje ben. Dát

>>

EEN SLOK TE VEEL

Weet je nog, die vrijdagmiddagborrel, toen muis erop los borrelde en ik bang was dat hij dronken in de vijver zou kukelen? Nou, jaren later overkwam het een spitsmuis, die waarschijnlijk gehoord had dat in mijn tuin feestjes gehouden worden. Maar een feestje werd het bepaald niet. En van waterpret kun je ook niet spreken: de spitsmuis was tragisch aan zijn einde gekomen!

Mijn kleinzoon Shane had deze ontdekking gedaan en met een schepje hebben wij de drenkeling uit het water gevist. Wat sneu om zo het leven te laten. Tegelijkertijd was dit voor ons weer een unieke kans om dit beestje eens van dichtbij te bekijken. Zie bijvoorbeeld die schattige tandjes eens, agossie.

Toen we de verzopen spitsmuis op het droge gelegd hadden, was er desalniettemin even niets schattigs meer aan. Dit was griezelig. Dit was... rigor mortis! Het beestje was zo stijf, dat het bleef staan. Wat bizar.

Wijze les

Wanneer je lekker loopt op te scheppen dat je wel tegen een slokkie op kan en zonder vallen over de rand van de minivijver kunt rennen, think again! Een ongeluk zit in een klein hoekje en dan piep je wel anders of... gewoon helemáál niet meer. Dan valt er niets meer op te scheppen, maar eindig je ongelukkig zelf op de schep.

